

vill end med det forsaetnings gaa da det umul
ville gaae denne Ret og gjere et saadant
Strid som det vort Forslag tilfiger, idet
Udvalget i det Hele har en Fornemmelse af
at der i saa Henseende er noget maaffee
Mangelfuldt, og at man derfor maatte ønske
at gjere Stillingen for Panshaberne saa prin-
cipiaitig som muligt; men jeg troer ikke at
dette vil skee hvis ikke en saadan Bestem-
melse som den jeg nu har tilladt mig at
omtale vedtages.

Sager: Jeg har kun nogle enkelte Be-
mærkninger at gjøre som jeg maa henstille til
det allerede Udvalgs nærmere Overveelse idet
jeg ganske maa overlade til Udvalget at til-
lægge dem den Bæst, som de kunne fortjene
og afgjøre om de muligt kunne foranledige
Forandringer ved 3de Behandling. Min
første Bemærkning angaaer Udvalgets Forslag
under Nr. 60. Man taler nemlig der om
at det skal paalægges Dommerne det vil sige
Underdommerne, at udføre Alt, hvad der hen-
hører til disse Auktioner. Denne Embeds-
mand skal samle hele Materialet og affatte
Auktionsvilkårene, dernæst senere som Auktions-
directeur afholde Auktionen, altsaa komme i
den Stilling, at han skal bedømme Meningen
af de Auktionsconditioner, han selv har affattet.
Det er vist nok, at Underdommerne nu i mange
Forhold ere satte i vanskelige Stillinger, hvor
de ikke let kunne sere, hvad der paaligger
dem som Administratører og som Dommere;
men jeg troer dog, at man i nyere Love ikke
skal bringe saadanne Forvillinger ind. Sagen
kan meget simplere henlægges til Amtmændene
eller hvilke andre Forretningsmænd disse der-
til ville benytte som kunne forfatte Conditio-
nerne og repræsentere Statskassen som Requi-
rent ved Auktionerne, saaledes at Dommeren
i disse Tilfælde ikke har Andet at gjøre end
hvad der hører under ham som saadan. Der
er uhyllig, og jeg troer med Røje, her i Salen
blevet udtalt en streng Dom over en Under-
dommer, fordi han ikke veg sig Sæde i en
Sag, han behandlede og i hvilken han mulig
kunde betragtes som Part. Det er et rigtigt
Princip, som den lovgivende Magt her udtalte;
men jeg vil henstille til Overveelse, om det
ikke er lige saa rigtigt at udelade den herom-

iden hvilke som vilde sig? Isolateret sold
handlede Bestemmelse i en Lov, som sælger
umiddelbart efter en saadan Udtalelse. — Min
næste Bemærkning angaaer Forslaget under
Nr. 78. Der staar der, at en Fideicommiss-
besidder kan kjøbe Gaarden; men saa skal
den gaae ind under Fideicommisset. Jeg veed
at der er forskellige Meninger om Fortol-
ningen af denne Paragraph, som allerede er
bleven omtalt af forskellige her i Salen.
Jeg kan ikke være af anden Mening, end at
Besidderen uden Hensyn til sin Stilling som
saadan maa have den samme Ret som enhver
Anden til at kjøbe. Jeg kan ikke ret finde
Grunden til en anden Bestemmelse, og der er
en Grund til, at man ikke bør indskrænke
ham der, som for mig er den afgjørende.
Det er den, at man ikke skal forbyde, hvad
man ikke kan forhindre. Naar Fideicommiss-
besidderne ikke kunne kjøbe frit og oabent,
kunne de kjøbe paa en Andens Navn, og der-
som de ønske for længere Tid at have et Al-
lodia gods, kunne de kjøbe i deres Succes-
sors eller Arvingernes Navn. Jeg troer der-
for, at der bør skee den Forandring, at Be-
stemmelsen kommer til at gjælde Besidderen
„som saadan“ hvorved han naturligvis
faaer fuldstændig den samme Ret som enhver
Anden til at kjøbe for sine private Penge.
— Min tredje Bemærkning angaaer Forslaget
under Nr. 81. Der staar, at der kan komme
til at hvile paa Eiendommen efter dens Salg
Tiender, som forfalde efter den sidste Auc-
tion. Jeg troer ikke, at dette stemmer ganske
overens med Tiendelovgivningen. Tiende-
retten har sin Ret i selve Afroden og en
Forrinsret hos dem, der have køstet; men
der hviler ikke en saadan Forrinsret efter
den Lovfortolkning, som jeg troer hidtil har
været gjældende paa selve Eiendommen. Man
kan ikke en gang gjøre Udvaltning hos en Eier
af en Fæstegaard; man kan kun tilfald efter
den Fortolkning, som er givet Tiendeanord-
ningerne, søge Jorddroten til at betale den
resterende hos Brugerens uheldelige Tiende.
Jeg maa derfor bemærke, at det meget let kan
hendes, at Forsaldstiden for Tienden for et
foregaaende Aar kan falde efter Auktionen;
thi naar Tienden i Cr. er sat til at uddedes
efter Capitelstarten, saa kan man først i